

**Hallituksen esitys Eduskunnalle kunnallisveroäyriin hinnan
määräämistä koskevan lainsäädännön muuttamiseksi**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kunnallisen veroäyriin hinnan määräämisperusteita ja -järjestystä. Veroäyriin hinta vahvistettaisiin kutakin varainhoitovuotta varten etukäteen, ja sitä sovellettaisiin sekä ennakoperinnässä että lopullisessa verotuksessa. Muutos selkeyttäisi ja yksinkertaistaisi verotusta niin verovelvollisten kannalta kuin silmällä pitäen verotuksen teknistä toimittamistakin, loisi edellytyksiä muun muassa lopullisen palkkaveron käyttöön ottamiselle sekä antaisi vakaampaa pohjaa kun-
tasuunnitelmien ja talousarvioiden laatimiselle. Uudistuksen johdosta olisi tarkistettava rahastoja ja lisätalousarviota koskevia säännöksiä.

Verontasausrahasto ja käyttörahasto tulisi olla kaikilla kunnilla. Säännökset, jotka koskevat kunnallisveron ja sen ennakoiden selvittelyä kuntajaon muuttuessa, olisi kumottava. Lisäksi ehdotetaan eri lakeihin tehtäväksi uudistukseen liittyviä lähinnä teknisluonteisia tarkistuksia.

Uudistus on tarkoitettu tulemaan voimaan siten, että se kohdistuisi jo kunnallisverotukseen vuoden 1983 tuloista.

Uudistukseen liittyvät esitykset kirkkolain muuttamisesta ja veroäyriin hintaa koskevien säännösten tarkistamisesta Ahvenanmaan maakunnan osalta annetaan erikseen.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Lainsäädäntö

Kunnallislain 85 §:n 1 momentin (388/81) mukaan veroäyriin hinta lasketaan siten, että varainhoitovuoden kunnallisveron siihen osaan, jota kunta ei saa varainhoitovuodelta suoritettavana, sinä vuotena kertyväksi arvioitavana ennakonpidätyksenä ja ennakonkantona, lisätään edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, jota ei ole otettu huomioon sanotun vuoden veroäyriin hintaa laskettaessa, ja summa jaetaan verolautakunnalta saadun ilmoituksen mukaisella varainhoitovuotena määrättyjen tai määrättäväksi arvioitujen veroäyriin luvulla. Tästä laskennallisesta arvosta veroäyriin hintaa saadaan 85 §:n 2 momentin mukaan

kunnanhallituksen päätöksellä korottaa enintään 10 prosentilla.

Veroäyriin hinnan määräämiseen liittyvät myös kunnan verontasausrahastoa (81 § 2 mom.) ja lisätalousarviota (84 §) koskevat kunnallislain säännökset. Päätös verontasausrahaston varojen kartuttamisesta veroäyriin hintaa nostamalla tai rahaston varojen käyttämisestä veroäyriin hinnan alentamiseksi on tehtävä ennen veroäyriin hinnan määräämistä. Sama koskee lisätalousarvion hyväksymistä.

Ennakoperintälain 3 §:n (465/77) ja ennakoperintäasetuksen (904/78) mukaan ennakoperinnässä seuraavana vuotena sovellettava veroäyriin hinta (ennakkoveroäyriin hinta), josta päättää kunnanvaltuusto, on ilmoitettava verohallitukselle marraskuun 15 päivään mennessä. Verotuslain 78 §:ssä (374/62) ja 79

§:ssä (1002/77) on säännöksiä lopullisen veroäyryn hinnan vahvistamisen ajankohdasta ja veroäyryn hinnan ilmoittamisesta veroviranomaisille.

Kuntajaosta annetussa laissa (73/77) on säädetty talousarvion laatimisesta (35 §) ja veroäyryn hinnan määrittämisestä kuntajaon muuttuessa (36 § ja 37 §).

1.2. Uudistuksen tarve

Nykyinen veroäyryn hinnan laskentatapa otettiin käyttöön ennakoperinnän voimaan saattamisen myötä vuonna 1947. Järjestelmän muutoksen takia kunnille kertyi ennakkojen ja niiden etumaksujen muodossa verotuloja siihenastista aikaisemmin. Kun ennakoit kuitenkin voitiin selvittää lopullisesti vasta seuraavana vuonna toimitettavassa verotuksessa, katsottiin välttämättömäksi veroäyryn hintaa määrittäessä kytkeä toisiinsa ennakkojen kertymisvuosi ja varsinainen verotusvuosi.

Nykyinen kunnallisen veroäyryn laskenta-kaava voidaan kirjoittaa seuraavaan muotoon:

$$h = \frac{v - e + ee}{\ddot{a}}$$

h = veroäyryn hinta

v = varainhoitovuoden kunnallisverona koottava määrä

e = varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, joka on arvioitava kertyvän kunnalle ennakonpidätyksenä ja -kantona

ee = edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron enakkona kunnalle kertynyt määrä

$\ddot{a}$ = veroäyrien yhteismäärä varainhoitovuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa

Tämän mukaan esimerkiksi äyryn hinta vuodelta 1981 toimitettavassa verotuksessa, joka määrätään lopullisena vuonna 1982, saadaan, kun vuoden 1982 kunnallisverona koottavasta määrästä (v) vähennetään vuonna 1982 ennakonpidätyksenä ja -kantona kertyväksi arvioitava määrä (e) ja erotukseen lisätään vuonna 1981 saatu kunnallisveron enakkona saatu määrä (ee) ja summa jaetaan vuoden 1981 tuloista vuonna 1982 toimitetun säännönmukaisen verotuksen veroäyrien yhteismäärällä ($\ddot{a}$). Lopullinen äyrinhinta vuoden 1981 tuloista vahvistetaan vuoden 1982 syksyllä.

Veronkantolaila (611/78) toteutetun veronkanto- ja tilitysjärjestelmän uudistamisen jälkeen kunnille ei kuitenkaan enää suoriteta ennakkojen etumaksuja samalla tavoin kuin ennen vuotta 1979. Vuoden aikana kertyvät verot ja niiden ennakoit tilitetään nykyisin eri veronsaajille sitä mukaa kuin niitä kertyy. Valtiovarainministeriö vahvistaa vuosittain ne suhteelliset osuudet, joiden mukaan kertyvät kunnallisverotulot jaetaan kuntien kesken.

Käytetyistä harkintaperusteista johtuu, että kuntien jako-osuudet eivät aina ole todellisuutta vastaavia. Tämän vuoksi ei veroäyryn hintaa laskettaessa kaikissa tapauksissa voi ottaa huomioon kunnalle enakkoon tilitettyjä eria sen mukaan kuin niitä on kertynyt tai arvioidaan kertyvän. Kunnalle tilitettyjen ennakoiden täsmällinen sisällyttäminen äyrinhintalaskelmaan näyttäisi kaupungeissa ja suuremmissa muissa kunnissa johtavan siihen, että veroäyryn hinnat muodostuvat liian alhaisiksi, kun taas pienemmissä kunnissa tilanne on päinvastainen. Tämä ongelma, jonka oletettiin olevan lähinnä siirtymäaikaan liittyvän, näyttää olevan pysyvä.

Veroäyryn hinnan laskennassa käytettävät käsitteet, niiden keskinäiset yhteydet ja liittyminen kunnan talousarvion toteutumiseen ja taloudenhoitoon eivät ole helposti hallittavissa. Ne eivät anna selkeää yhtenäistä perustaa veroäyryn hinnan määrittämiselle kuntasuunnitelmia ja talousarvioita laadittaessa. Yhtä vuotta pitempää ajanjaksoa koskevassa taloussuunnittelussa ei ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi noudattaa monimutkaista veroäyryn hinnan laskentakaavaa, vaan on pidetty käytännöllisempänä laskea veroäyryn hinta jakamalla kunkin suunnitelma-
vuoden arvioitu verotuksella koottava määrä vastaavan vuoden arvioidulla äyrimäärällä.

Muun muassa edellä todetuista syistä on käytännössä tultu sellaiseen tilanteeseen, että veroäyryn hinnan vahvistaminen ei enää ole pelkästään täsmälliseen laskentamenettelyyn perustuva matemaattinen toimenpide, vaan enenevässä määrin myös kunnallispoliittinen ratkaisu, johon otetaan kantaa jo talousarvion valmistelun yhteydessä ja harkittaessa enakkoveroäyryn hintaa. Lopullista veroäyryn hintaa määrittäessä pyritään siihen, että hinta voitaisiin vahvistaa sovelletun enakkoveroäyryn hinnan mukaiseksi. Näin onkin 1970-luvulla, erityisesti sen loppupuolella, enakkoveroäyryn hinnasta enää verraten harvoin olennaisesti poikettu lopullista veroäyryn hintaa vahvistettaessa.

Alla on esitetty lopullisen veroäyrin hinnan poikkeamat ennakkoveroäyrin hinnasta vuosilta 1975—1979:

Vuosi	Kuntien lukumäärä	
	Nousi	Laski
1979	16	15
1978	29	36
1977	27	34
1976	17	43
1975	11	44

Kuntia oli vuonna 1975 477 ja vuonna 1979 464.

Kirkollisverotuksen osalta kuva on suunnilleen samanlainen. Keskimäärin lopullinen äyrin hinta on poikennut ennakkoveroäyrin hinnasta 9—11 prosentissa seurakunnista. Poikkeamat käyvät ilmi seuraavasta asetelmasta:

Vuosi	Seurakuntien lukumäärä	
	Nousi	Laski
1979	16	34
1978	10	33
1977	15	40
1976	15	42
1975	20	40

Seurakuntia oli vuonna 1975 478 ja vuonna 1979 473.

Veroäyrin kaksihintajärjestelmä aiheuttaa lisätyötä ja kustannuksia viranomaisille. Se edellyttää kaksinkertaisia veroäyrin hintaa koskevia ilmoituksia ja näiden käsittelyä sekä ennakkaja lopullisen äyrinhinnan poiketessa toisistaan lisätyötä automaattisen tietojenkäsittelyn sovelletuissa niin varsinaista verotusta toimitettaessa kuin tarkistettaessa veronkantolain mukaisia jako-osuuksia.

Kun verotuksen uudistamista koskevassa keskustelussa on ollut esillä siirtyminen lopullisena toimitettavaan palkkaveroon, on todettu sen eräänä edellytyksenä olevan luopumisen veroäyrin kaksihintajärjestelmästä. Tämä loisi myös muita uusia mahdollisuuksia verotuksen kehittämiseksi.

Veroäyrin yksihintajärjestelmä antaisi mahdollisuuden joustaa nykyisestä tiukasta verotuksen valmistumisajasta. Se lisäisi myös verotuksen virheettömyyttä ja täten ilmeisesti vähentäisi muutoksenhaun tarvetta.

Jos käytetään vain yhtä veroäyrin hintaa, lisääntyisivät mahdollisuudet antaa informaatiota verovelvollisille. Nykyisin tällaisen tiedon kysyntä ja mahdollisuudet sen antamiseen ovat vähäiset. Jos ennakkoveroäyrin käytöstä luovu-

taan ja käytetään vain yhtä veroäyrin hintaa, voidaan verotuksen lopullinen tulos laskea sitä mukaa kuin verotus valmistuu.

Ennakkoveroäyrin käytöstä luopuminen parantaa myös mahdollisuuksia saada ennakot entistä paremmin vastaamaan lopullisen veron määrää. Veronkannossa ei jouduttaisi enää samassa määrin kuin aikaisemmin palautuksiin eikä lisäperimisiin. Verovelvolliset voisivat varmemmin arvioida verot, jotka he joutuvat suorittamaan. Jos harkintaverotuksesta siirrytään perusliiketulon perusteella tapahtuvaan verotukseen, yhden äyrinhinnan käyttäminen parantaisi tämän verotusmuodon ennustettavuutta.

Verohallinnossa edellä tarkoitetut muutokset voidaan täydellisinä toteuttaa vain sillä edellytyksellä, että myös kirkollisverotuksessa luovutaan ennakkoveroäyrin hinnan käytöstä. Samoin olisi edellytettävä, että veroäyrin hinnan määrittämisestä koskevat säännökset Ahvenanmaan maakunnan osalta tulevat olemaan samat kuin muualla maassa.

2. Ehdotetut muutokset

Esityksen mukaan kunnallisen veroäyrin hinnan määrittämisessä siirryttäisiin järjestelmään, jonka mukaan varainhoitovuoden veroäyrin hinta vahvistettaisiin vuosittain etukäteen. Tätä veroäyrin hintaa sovellettaisiin sekä ennakkoperinnässä että vastaavan vuoden lopullisessa verotuksessa. Ennakkoveroäyrin hinnan käyttämisestä luovuttaisiin.

Veroäyrin hinta määritettäisiin ottamalla perusteeksi varainhoitovuoden talousarvion mukaan verotuksella koottava määrä jaettuna samalta vuodelta kertyviksi arvioitavien veroäyrien luvulla. Tämä vastaisi sitä, miten ennakkoveroäyrin hinnasta käytännössä nykyisin päätetään.

Veroäyrin hinnan määrittäminen liittyisi kunnan vuotuisen talousarvion valmisteluun ja seuraisi mahdollisimman pitkälle sitä. Veroäyrin hinta tulisi kuitenkin voida vahvistaa ja olikin yleensä vahvistettava jo ennen talousarvion hyväksymistä. Veroäyrin hinnasta veroviranomaiset tarvitsevat tiedot jo marraskuun puoliväliin mennessä, jotta muun muassa verotaulukot ja verokirjoihin tehtävät ennakonpidätystunnukset saataisiin hyvissä ajoin valmiiksi. Tämän vuoksi ehdotetaan säädettäväksi, että veroäyrin hinta tulisi vahvistaa varain-

hoitovuotta edeltävän vuoden marraskuun 16 päivään mennessä.

Ehdotettu järjestely ei aiheuttane ongelmia eikä ristiriitaa talousarviokäsittelyn ja veroäyrin hinnan määräämisen keskinäisissä yhteyksissä. Talousarvion sisältö, sen tasapainotus sekä muut olennaiset tekijät ovat nykyisin selvillä ja kunnanvaltuustonkin tiedossa jo lokakuussa tai marraskuun alussa sillä tarkkuudella, että veroäyrin hinta voidaan määrätä. Käytännössä saataisi olla tekniset edellytykset myös sille, että talousarvion hyväksyminen tapahtuisi marraskuun puoliväliin mennessä. Tästä ei kuitenkaan ole katsottu tässä vaiheessa voitavan ehdottaa säädettäväksi.

Kun enää ei olisi nykyiseen tapaan mahdollista koota verovelvollisilta lisää verovaroja korottamalla lopullista veroäyrin hintaa ennakkoveroäyrin hinnasta taikka palauttaa verovaroja alentamalla veroäyrin hintaa ennakkoveroäyrin hinnasta, ehdotetaan veroäyrin hinnan tasaamiseksi ja vakaana pitämiseksi, että verontasausrahasto säädettäisiin kunnissa pakolliseksi.

Jo nykyisin enimmilla kunnilla on verontasausrahasto. Kuntien keskusjärjestöt ovat antaneet sen sääntöjä ja käyttöä koskevat suositukset. Tällä hetkellä rahastojen pääomat ovat yhteensä noin 700 miljoonaa markkaa. Tämän summan puitteissa olisi jo mahdollista keskimäärin tasata lähes 1 pennin suuruisia veroäyrin hinnan vaihteluita. Verontasausrahaston säätäminen pakolliseksi ei aiheuttane ongelmia sellaisissa kunnissa, joissa rahastoa ei ole tai joissa sen pääoma on pieni. Rahaston olemassaoloa on pidettävä edellytyksenä veroäyrin hinnan laskentatavan muutoksen toteuttamiselle.

Kunnan maksuvalmiuden turvaamiseksi ehdotetaan säädettäväksi, että kunnilla tulisi olla myös käyttörahasto. Tällainen rahasto on nykyisin jo enimmilla kunnilla.

Kunnan lisätalousarviota koskevia säännöksiä esitetään tarkistettavaksi ottaen huomioon, että veroäyrin lopullista hintaa ei enää erikseen määrättäisi varainhoitovuotena. Jotta lähtökohdat seuraavan varainhoitovuoden veroäyrin hinnan vahvistamiselle olisivat mahdollisimman selkeät, lisätalousarvio olisi hyväksyttävä ennen tuon varainhoitovuoden veroäyrin hinnan määräämistä eli viimeistään marraskuun puoliväliin mennessä.

Siitä, onko lisätalousarviossa osoitettava varat sen mukaisten menojen kattamiseen, on vallinnut erilaisia käsityksiä. Jollei näin ole

menetelty, varainhoitovuoden kunnallisverosta koottava määrä on muodostunut vastavasti suuremmaksi. Ehdotetussa uudessa järjestelmässä on lähdettävä siitä, että lisätalousarvion menot katetaan. Tämä olisi laissa nimenomaan todettava.

Lakia kuntajaosta samoin kuin ennakoperintälakia, lakia rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta (627/78) sekä verotuslakia olisi tarkistettava kumoamalla niistä säännökset, joita ei kunnallislain muuttamisen jälkeen enää tarvita. Verotuslakiin ehdotetaan lisäksi otettavaksi säännös ajankohdasta, johon mennessä verolautakunnan tulee kunnanhallitukselle ilmoittaa verotuksessa määrättyistä veroäyristä.

3. Asian valmistelu

Veroäyrin hinnan laskentatavan muuttamisen tarvetta ja mahdollisuuksia selviteltiin verraten perusteellisesti jo valmisteltaessa vuonna 1976 annettua uutta kunnallislakia. Vaihtoehtoisena veroäyrin hinnan laskemistapana oli esillä lähinnä ennen ennakoperintälain voimaan tuloa käytössä ollut menetelmä, jota edelleen noudatetaan mm. kirkollisen veroäyrin hintaa määrättäessä. Siinä äyrin hinta saadaan jakamalla varainhoitovuoden talousarvion mukaan verotuksella koottava määrä samana vuonna edellisen vuoden tuloista toimitetussa verotuksessa määrättyjen veroäyrien luvulla. Tällaiseen järjestelmään ei kuitenkaan katsottu voitavan ehdottaa palattavaksi. Pääsääntöön syynä oli, että laskentatavan muuttaminen olisi merkinnyt siirtymävaiheessa lukuisten kuntien veroäyrin laskennallisen hinnan nousemista jopa 2—3 pennillä. Nousupaine aiheutui ensi sijassa siitä rahanarvon erosta, joka on jaettavana olevan verotuksella koottavan määrän ja jakajana olevan veroäyrimäärän välillä.

Veroäyrin hinnan laskentatavan muuttaminen oli otettava uudelleen esille veronkanto- ja tilitysjärjestelmän uudistamisen johdosta. Asiasta valmistui kunnallistalouden neuvottelukunnan toimesta laadittu selvitys tammikuussa 1979. Selvityksessä käsiteltiin nykyisen laskentatavan vaihtoehtoina sekä edellä kuvattua ennen ennakoperintälain voimaantuloa ollutta laskentamenettelyä että tässä esityksessä ehdotettua veroäyrin hinnan määräämistä.

Valmistelun yhteydessä kuultiin asiantunti-

joita, muun muassa eräitä kuntien johtavia viranhaltijoita, sekä kuntien keskusjärjestöjen välityksellä niiden kaupunki- ja kuntatarkastajia ja revisoreita samoin kuin eräitä kunnallismiesten yhdistyksiä. Näistä enimmäkseen kannattivat periaatteessa sellaista veroäyrin hinnan määrittämistä kuin nyt ehdotetaan.

Selvityksen pohjalta ei kuitenkaan ryhdytty toimenpiteisiin, koska kunnallistalouden neuvottelukunta katsoi, että ennen asian lopullista ratkaisemista tulisi saada kokemuksia uuden veronkanto- ja tilitysjärjestelmän toiminnasta. Selvityksen perusteella rajoituttiin ehdottamaan aluksi kunnallislain 85 §:ään vain sellaista sanonnallista tarkistusta, jossa muuttunut veronkanto- ja tilitysjärjestelmä tulee otetuksi huomioon. Tarkistus sisältyy 1 päivänä elokuuta 1981 voimaan tulleeseen lakiin kunnallislain muuttamisesta.

Asia otettiin kunnallistalouden neuvottelukunnassa uudelleen esille vuoden 1980 lopussa. Tämä hallituksen esitys perustuu neuvottelukunnan vuonna 1981 tekemään ehdotukseen eräin tarkistuksin. Esitystä valmisteltaessa on kuultu myös verohallituksen ja kirkkohallituksen edustajia.

Esitysluonnoksesta on hankittu lausunnot valtiovarainministeriöltä, opetusministeriöltä, Suomen Kaupunkiliitolta, Suomen Kunnallisliitolta ja Finlands svenska kommunförbundet. Kaikki lausunnonantajat ovat pitäneet siirtymistä veroäyrin yksihintajärjestelmään tarkoituksenmukaisena. Esitysluonnoksen sisällöstä on kuitenkin esitetty joiltakin osin erisuuntaisiakin näkemyksiä. Tämän johdosta on vielä käyty neuvotteluja, ja esitetyt näkökohdat on pyritty lakiehdotusta laadittaessa mahdollisuuksien mukaan ottamaan huomioon.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Ehdotuksella ei ole olennaisia valtion- eikä kunnallistaloudellisia vaikutuksia. Säästöjä, joiden suuruutta ei täsmällisesti ole voitu arvioida, syntyy verotuskustannuksissa muun muassa kaksihintajärjestelmästä luopumisen aiheuttaman yksinkertaistumisen vuoksi. Veroäyrin hinnan laskentatavan muutoksen ei arvioida lisäävän painetta veroäyrin hinnan korottamiseen.

Verovelvollisen kannalta järjestelmän muutoksesta on seurauksena, että jos veroäyrin hinta on vahvistettu suuremmaksi kuin olisi ollut tarpeen, ennakkoperinnässä "liikaa" pidätettyä tai kannettua määrää ei palautettaisi verovelvolliselle ja että hän päinvastaisessa tapauksessa välttyisi maksamasta vastaavasti lisää lopullisessa veronkannossa. Niin kuin edellä kohdassa 1.2 on todettu, uudistus selkeyttäisi myös verovelvollisen kannalta verotusta ja parantaisi informaation saantia siitä.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Edellä esitetyistä syistä tähän esitykseen sisältyvät ehdotukset ennakkoperintälain ja verotuslain sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta on laadittu lähtien siitä, että myös kirkkolain säännökset kirkollisen veroäyrin hinnan määrittämisestä muutetaan nyt ehdotettuja kunnallislain säännöksiä vastaaviksi. Esitys kirkkolain muuttamisesta annetaan erikseen. Myös Ahvenanmaan maakunnassa on edellytetty saatettavan voimaan vastaava järjestelmä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Kunnallislaki

81 §. Yleisperusteluissa esitetyistä syistä kunnille olisi 2 momentissa asetettava velvollisuus verontasausrahaston perustamiseen ja ylläpitämiseen. Suositukset ja ohjeet rahaston suuruudesta, sen varojen kartuttamisesta ja käytöstä antaisivat edelleen kuntien keskusjärjestöt.

Pykälään ehdotetaan samalla lisättäväksi uutena 3 momenttina säännös kunnan maksuvalmiuden turvaamista palvelevasta käyttörahastosta. Jo miltei kaikissa kunnissa on käyttörahasto, ja se ehdotetaan tässä yhteydessä säädettäväksi pakolliseksi niin kuin verontasausrahastokin.

84 §. Kun lisätalousarviolla ei enää olisi sellaista yhteyttä veroäyrin hintaan ja verotuksen toimittamiseen kuin nykyisin, aikarajat ehdotetaan tältä osin poistettaviksi. On kui-

tenkin lähdetty siitä, että lisätalousarvio on hyväksyttävä ennen kuin päätetään seuraavan varainhoitovuoden veroäyrin hinnasta. Kun talousarviota koskevat säännökset olisivat soveltuvin osin vastaavasti voimassa lisätalousarviosta, merkitsisi tämä muun ohessa sitä, että lisätalousarviossa olisi sen mukaiset menot katettava. Yleisperusteluihin viitaten tämä olisi kuitenkin laissa nimenomaan todettava.

85 §. Yleisperusteluihin viitaten ehdotetaan, että veroäyrin hinta olisi määrättävä kutakin varainhoitovuotta varten etukäteen viimeistään edellisen vuoden marraskuun 16 päivänä ja että sen määrääminen tapahtuisi ottamalla perusteeksi varainhoitovuoden kunnallisverotuksella koottavaksi arvioitu määrä jaettuna sanotulta vuodelta määrättäviksi arvioidulla veroäyrin luvulla.

86 § 1 mom. Lakiteknisistä syistä ehdotetaan momentissa viitattavaksi 81 §:ssä mainittuihin verontasaus- ja käyttörahastoihin.

Voimaantulosäännös. Laki ehdotetaan saatettavaksi voimaan vuoden 1983 alusta. Veroäyrin hinta vuodelle 1983 tulisi kuitenkin voida vahvistaa uusien säännösten mukaan. Voimaantulosäännöksiin ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että vuoden 1982 tuloista vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa veroäyrin hinta vielä määräytyy aikaisempien säännösten mukaisesti.

1.2. Laki kuntajaosta

36 §. Kuntajaon muutoksen yhteydessä tapahtuvaa kunnallisveron ennakkojen selvitystä koskeva pykälä ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

37 §. Kun veroäyrin hinta varainhoitovuotta varten vahvistettaisiin jo etukäteen ja tällöin niin kuin talousarviota hyväksyttäessäkin olisi otettava huomioon seuraavasta vuodenvaihteesta tapahtuva kuntajaon muuttaminen, ei yleisestä poikkeava menettely enää ole tarpeen.

1.3. Ennakkoperintälaki

3 §. Kun ennakkoveroäyrin hintaa ei enää vahvistettaisi, ehdotetaan pykälän sanamuoto muutettavaksi siten, että kunnan ja seurakunnan on ilmoitettava vahvistamansa veroäyrin hinta verohallitukselle. Ennakkoperintälaisissa ei enää tarvittaisi säännöstä veroäyrin hinnan vahvista-

misen tarkkuudesta. Kuten nykyäänkin, sovellettaisiin ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakkoperinnässä verotuspaikan evankelis-luterilaisen seurakunnan veroäyrin hintaa, koska vielä tässä vaiheessa ei ole tiedossa, minkä ortodoksisen seurakunnan kirkollisveroäyrin hintaa verovelvollisen ennakonpidätyksessä olisi sovellettava.

12 § 2 mom. Ennakkoperintälain säännöksellä, jonka mukaan ennakkoveroäyrin hinta on vahvistettava neljännespennin tarkkuudella, on ollut tarkoitus rajoittaa laadittavien pidätystaulukoiden lukumäärää. Vastaavansisältöinen säännös veroäyrin hinnan vahvistamisen tarkkuudesta ehdotetaan otettavaksi kunnallislakiin. Seurakunnat saattavat vahvistaa veroäyrin hinnan muuksikin kuin neljännespenniniin päättyväksi luvuksi. Pidätystaulukoiden lukumäärän rajoittamiseksi ehdotetaan lainkohtaan otettavaksi säännös, jonka mukaan ennakonpidätyksen äyritunnus on vahvistettava 0,25:llä jaolliseksi luvuksi. Lainkohdasta ehdotetaan jätettäväksi pois viittaus 3 §:n mukaan määrättävään veroon.

16 § 1 mom. Lainkohdasta ehdotetaan poistettavaksi viittaus 3 §:n mukaan määrättävään veroon.

37 § 1 mom. Ennakonkannossa ehdotetaan siirryttäväksi verovuoden veroäyrin hinnan mukaan kannettavaan ennakkoon, joten viittaus 3 §:ään ehdotetaan poistettavaksi. Momentin ymmärrettävyyden parantamiseksi momentti ehdotetaan samalla jaettavaksi kohtiin ja alakohtiin, momentin nykyiseen sanomuotoon kuitenkin olennaisesti puuttumatta.

1.4. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta

19 §. Pykälästä ehdotetaan tarpeettomana jätettäväksi pois toinen virke, jossa on säännös ennakkoveroäyrin hinnan käyttämisestä veron määrää laskettaessa.

1.5. Verotuslaki

78 §. Veroäyrin hinnan laskennallista määräämistä varten ei enää tarvittaisi tietoa viimeksi toimitetussa verotuksessa määräytyistä veroäyristä. Tällainen taustatieto on kuitenkin tarpeen muun muassa lisätalousarvion laadinnassa ja seuraavan vuoden taloudellisten lähtökohtien selvittämisessä. Sen varmistamiseksi,

että tiedot veroäyrimäärästä saadaan kunnalle riittävän ajoissa, ehdotetaan pykälään lisättäväksi säännös siitä, että ilmoitus määräytyistä veroäyristä tai arvio niistä on annettava kunnanhallitukselle ja kirkollisille viranomaisille syyskuun 16 päivään mennessä. Pykälän nykyiset 2 ja 3 momentin säännökset veroäyriin hinnan vahvistamisesta ja ilmoittamisvelvollisuudesta voidaan tarpeettomina jättää pois laista. Pykälän 4 momentin säännös ehdotetaan siirrettäväksi 79 §:n 2 momenttiin.

79 § 2 mom. Lainkohdasta ehdotetaan poistettavaksi viittaus 78 §:n mukaiseen veroäyriin hinnan vahvistamiseen. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi nyt 78 §:n 4 momentissa oleva säännös siitä, miten kunnallisvero määrätään

niissä tapauksissa, joissa kunnallisvero on maksettava Helsingin kaupungille.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan saatettaviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983. Veroäyriin hinta vuodelle 1983 vahvistettaisiin kuitenkin jo uusien säännösten mukaisesti. Nykyisin voimassa olevia veroäyriin hinnan laskemisperusteita sovellettaisiin lainmuutoksesta huolimatta vielä määrättäessä lopullinen veroäyriin hinta vuoden 1982 tuloista vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa.

1.

Laki

kunnallislain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä joulukuuta 1976 annetun kunnallislain (953/76) 81 §:n otsikko ja 2 momentti, 84 ja 85 § sekä 86 §:n 1 momentti, näistä 85 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 5 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (388/81), sekä lisätään 81 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

81 §

*Kunnallisvero sekä verontasaus- ja
käyttöraho*

Kunnalla on oltava veroäyriin hinnan vaihteluiden tasoittamista varten verontasausrahasto. Rahaston säännön mukaisesti kunnanvaltuusto voi päättää varainhoitovuoden kunnallisveron korottamisesta rahaston kartuttamiseksi taikka rahaston varojen käyttämisestä veroäyriin hinnan vakaana pitämiseksi.

Kunnalla tulee olla kunnan maksuvalmiuden turvaamiseksi käyttöraho, jonka pääoma on riittävä.

84 §

Lisätalousarvio

Kunnanvaltuuston on varainhoitovuoden aikana, ennen seuraavan varainhoitovuoden vero-

äyriin hinnan vahvistamista, tarpeen mukaan hyväksyttävä lisätalousarvio, johon tällöin myös sisällytetään talousarvioon siihen mennessä päätetyt muutokset. Lisätalousarviossa on osoitettava varat sen mukaisten menojen suorittamiseen, ja lisätalousarviosta on muutoinkin soveltuvin osin voimassa, mitä talousarviosta on säädetty.

85 §

Veroäyriin hinta

Kunnanvaltuusto vahvistaa varainhoitovuoden veroäyriin hinnan viimeistään edellisen vuoden marraskuun 16 päivänä.

Veroäyriin hinnan määrittämisen perusteeksi otetaan varainhoitovuoden kunnallisverona koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuoden tuloista määrättäviksi arvioitujen veroäyriin luvulla. Veroäyriin hinta vahvistetaan korotettuna täysiin penneihin taikka puoleen tai neljännespenniin päättyväksi luvuksi.

86 §

Rahastot

Kunnanvaltuuston päätöksellä kunnalle voidaan 81 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen rahastojen lisäksi perustaa myös muita rahastoja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

Tämän lain 85 §:n säännöksiä sovelletaan kuitenkin jo vahvistettaessa veroäyrin hintaa varainhoitovuodelle 1983.

Vuoden 1982 tuloista vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa sovelletaan ennen tämän lain voimaan tuloa voimassa olleita veroäyrin hinnan määrittämisestä koskevia säännöksiä.

2.

Laki

kuntajaosta annetun lain 36 ja 37 §:n kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan kuntajaosta 21 päivänä tammi-kuuta 1977 annetun lain (73/77) 36 ja 37 §.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

3.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennak-
koperintälain (418/59) 3 §, 12 §:n 2 momentti, 16 §:n 1 momentti ja 37 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 3 § 17 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (465/77),
12 §:n 2 momentti 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa laissa (610/79) ja 16 §:n 1 mo-
mentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (482/81), näin kuuluviksi:

3 §

Kunnan sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnan on vuo-
sittain seuraavaa vuotta varten ilmoitettava vero-
hallitukselle kunnallisverotuksessa ja kirkollis-
verotuksessa sovellettavan veroäyrin hinta.

Ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakoperinnässä sovelletaan verotuspaikan evankelis-luterilaisen seurakunnan veroäyrin hintaa.

12 §

Ennakonpidätystunnukset, niitä vastaavat las-
kentaperusteet ja 1 momentissa tarkoitetut
vähennykset on vahvistettava sellaisiksi, että
pidätettävät määrät mahdollisimman tarkoin vas-
taavat palkansaajan verovuoden koko palkasta

suoritettavan valtionveron, kunnallis- ja kirkol-
lisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutus-
maksun yhteenlaskettua määrää. Ennakonpidä-
tystunnuksen äyritunnus on vahvistettava sellai-
seksi, että se on jaollinen luvulla 0,25.

16 §

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakonpidätys vastaa hänelle vero-
vuodelta määrättävän valtionveron, kunnallis- ja
kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuu-
tusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen
veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen ko-
tikunta kuuluu, verovelvollisen pyynnöstä tai
muutoin vahvistaa taikka määrätä uudelleen,
sen mukaan kuin verohallitus määrää, verovel-

vollisen ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset.

37 §

Ennakonkannossa verovelvollisen on suoritettava määrä, joka vastaa:

1) sitä valtionveroa, joka verovelvollisen olisi voimassa olevan verokannan mukaan suoritettava hänelle viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetusta tulosta ja omaisuudesta; sekä

2) sitä kunnallis- ja kirkollisveroa sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua, jotka hänen olisi verovuoden veroäyriin hintaa ja veroäyriä menevää kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua soveltaen suoritettava:

a) niiden kiinteistö-, liike- tai ammattitulojen taikka 36 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksua määrättäessä huomioon otettavien tulojen perusteella, jotka hänellä on viimeksi toimitetussa verotuksessa arvioitu kunnassa olleen; ja

b) sellaisten henkilökohtaisten tulojen perusteella, joita hänellä on viimeksi toimitetussa verotuksessa katsottava olleen ja joista ei ole toimitettava ennakonpidätystä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

4.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 19 § näin kuuluvaksi:

19 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettua kunnallisveroa määrättäessä käytetään siinä kunnassa, jolle vero tulee, tai jos vero on suoritettava valtiolle, Helsingissä sovellettavaa veroäyriin hintaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

5.

Laki

verotuslain 78 ja 79 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 78 § ja 79 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 78 § 13 päivänä heinäkuuta 1962 annetussa laissa (374/62) ja 79 §:n 2 momentti 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1002/77), näin kuuluviksi:

78 §

Niin pian kuin verotuksessa määrättyjen veroäyriä yhteismäärä kunnan kohdalla on selvillä, verolautakunnan on ilmoitettava se kunnanhallitukselle. Samoin verolautakunnan on ilmoitettava kirkollisveroäyriä yhteismäärä kir-

kollisille viranomaisille. Jos näiden määrien selville saamista ei voida verotuksen päättymistä liiaksi viivytettämättä odottaa, verolautakunnan on arvioitava määrättävien veroäyriä yhteismäärät ja ilmoitettava ne kunnanhallituk-

selle ja kirkollisille viranomaisille viimeistään syyskuun 16 päivänä. Näin voi verolautakunta menetellä myös silloin, kun selvitys puuttuu vain sellaisesta veroäyrien määrästä, joka ei voi sanottavasti vaikuttaa yhteismäärään.

79 §

Verotoimiston on määrättävä kunkin verovelvollisen maksettava kunnallisvero ja kirkol-

lisvero kertomalla veroäyrien hinta vahvistetulla veroäyrien lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero. Edellä 62 §:ssä mainituissa tapauksissa määrätään kunnallisvero Helsingin kaupungin veroäyrien hinnan mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1982

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Mikko Jokela*

1.

Laki

kunnallislain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä joulukuuta 1976 annetun kunnallislain (953/76) 81 §:n otsikko ja 2 momentti, 84 ja 85 § sekä 86 §:n 1 momentti,
 näistä 85 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 5 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (388/81), sekä
lisätään 81 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Kunnallisvero ja verontasausrahasto.

81 §

Kunnallisvero sekä verontasaus- ja käyttöraho

Se määrä, joka talousarvion mukaan muiden tulojen lisäksi tarvitaan menojen suorittamiseen, kootaan varainhoitovuoden kunnallisverona.

Milloin kunnassa on verontasausrahasto, kunnanvaltuusto voi talousarvion käsittelyn yhteydessä tai sen jälkeen, ennen kuin veroäyrin hinta on määrätty, rahaston sääntöjen mukaisesti päättää varainhoitovuoden kunnallisveron korottamisesta rahaston kartuttamiseksi tai veron alentamisesta rahaston varoja käyttämällä.

Kunnalla on oltava veroäyrin hinnan vaihteluiden tasoittamista varten verontasausrahasto. Rahaston säännön mukaisesti kunnanvaltuusto voi päättää varainhoitovuoden kunnallisveron korottamisesta rahaston kartuttamiseksi taikka rahaston varojen käyttämisestä veroäyrin hinnan vakaana pitämiseksi.

Kunnalla tulee olla kunnan maksuvalmiuden turvaamiseksi käyttöraho, jonka pääoma on riittävä.

Kunnallisverosta on säädetty erikseen.

84 §.

Lisätalousarvio

Kunnanvaltuuston on kalenterivuoden aikana tarpeen mukaan hyväksyttävä lisätalousarvio, johon tällöin myös sisällytetään siihen mennessä päätetyt muutokset talousarvioon. Lisätalousarvio on hyväksyttävä ennen veroäyrin hinnan vahvistamista ja viimeistään 15 päivänä syyskuuta tai sen jälkeen kuukauden kuluessa siitä, kun verolautakunnalta on saatu ilmoitus verotuksessa määrättyjen tai määrättäväksi arvioitujen veroäyrien yhteismäärästä. Muutoin

84 §

Lisätalousarvio

Kunnanvaltuuston on varainhoitovuoden aikana, ennen seuraavan varainhoitovuoden veroäyrin hinnan vahvistamista, tarpeen mukaan hyväksyttävä lisätalousarvio, johon tällöin myös sisällytetään talousarvioon siihen mennessä päätetyt muutokset. Lisätalousarviossa on osoitettava varat sen mukaisten menojen suorittamiseen, ja lisätalousarviosta on muutoinkin soveltuvin osin voimassa, mitä talousarviosta on säädetty.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

lisätalousarviosta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä talousarviosta on säädetty.

Milloin on hyväksytty lisätalousarvio, on varainhoitovuoden kunnallisverona se määrä, mikä lisätalousarvio huomioon ottaen tarvitaan varainhoitovuoden menojen suorittamiseen.

85 §.

Veroäyriin hinta

Veroäyriin hinta lasketaan siten, että varainhoitovuoden kunnallisveron siihen osaan, jota kunta ei saa kunnallisveron ennakon etumaksuna, lisätään edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, jota ei ole otettu huomioon sanotun vuoden veroäyriin hintaa laskettaessa, ja summa jaetaan verolautakunnalta saadun 84 §:ssä mainitun ilmoituksen mukaisella varainhoitovuotena määrättyjen tai määrättäväksi arvioitujen veroäyriin luvulla.

Veroäyriin hintaa saadaan sitä määrättäessä kunnanhallituksen päätöksellä korottaa 1 momentin mukaan lasketusta arvosta enintään 10 prosentilla.

86 §

Rahastot

Kunnanvaltuuston päätöksellä voidaan kunnalle perustaa rahastoja.

85 §

Veroäyriin hinta

Kunnanvaltuusto vahvistaa varainhoitovuoden veroäyriin hinnan viimeistään edellisen vuoden marraskuun 16 päivänä.

Veroäyriin hinnan määrittämisen perusteeksi otetaan varainhoitovuoden kunnallisverona koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuoden tuloista määrättäviksi arvioitujen veroäyriin luvulla. Veroäyriin hinta vahvistetaan korotettuna täysiin penneihin taikka puoleen tai neljännespenniin päättyväksi luvuksi.

Kunnanvaltuuston päätöksellä kunnalle voidaan 81 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen rahastojen lisäksi perustaa myös muita rahastoja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

Tämän lain 85 §:n säännöksiä sovelletaan kuitenkin jo vahvistettaessa veroäyriin hintaa varainhoitovuodelle 1983.

Vuoden 1982 tuloista vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa sovelletaan ennen tämän lain voimaan tuloa voimassa olleita veroäyriin hinnan määrittämistä koskevia säännöksiä.

2.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 3 §, 12 §:n 2 momentti, 16 §:n 1 momentti ja 37 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 § 17 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (465/77), 12 §:n 2 momentti 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa laissa (610/79) ja 16 §:n 1 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (482/81), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Kunnan ja evankelis-luterilaisen seurakunnan on vuosittain seuraavaa vuotta varten ilmoitettava verohallitukselle kunnallisveron sekä kirkollisveron ennakkoperinnässä sovellettava ennakkoveroäyryn hinta. *Ennakkoveroäyryn hinta on päätettävä pennin, puolen pennin tai neljännespennin tarkkuudella.*

Ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakkoperinnässä sovelletaan verotuspaikan evankelis-luterilaisen seurakunnan ennakkoveroäyryn hintaa.

Kunnan sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnan on vuosittain seuraavaa vuotta varten ilmoitettava verohallitukselle kunnallisverotuksessa ja kirkollisverotuksessa sovellettava veroäyryn hinta.

Ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakkoperinnässä sovelletaan verotuspaikan evankelis-luterilaisen seurakunnan veroäyryn hintaa.

12 §

Laskentaperusteet ja edellä 1 momentissa tarkoitetut vähennykset on vahvistettava sellaisiksi, että pidätettävät määrät mahdollisimman tarkoin vastaavat palkansaaajan verovuoden koko palkasta suoritettavan valtionveron, 3 §:n mukaisesti lasketun kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää.

Ennakkonpidätystunnukset, niitä vastaavat laskentaperusteet ja 1 momentissa tarkoitetut vähennykset on vahvistettava sellaisiksi, että pidätettävät määrät mahdollisimman tarkoin vastaavat palkansaaajan verovuoden koko palkasta suoritettavan valtionveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää. *Ennakkonpidätystunnuksen äyritunnus on vahvistettava sellaiseksi, että se on jaollinen luvulla 0,25.*

16 §

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakkonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävää valtionveroa, 3 §:n mukaan määrättävän kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu, verovelvollisen pyynnöstä tai muutoin vahvistaa taikka määrätä uudelleen, sen mukaan

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakkonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävän valtionveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu, verovelvollisen pyynnöstä tai muutoin vahvistaa taikka määrätä uudelleen, sen mukaan kuin verohallitus määrää, verovel-

Voimassa oleva laki

kuin verohallitus määrää, verovelvollisen ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset.

Ehdotus

vollisen ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset.

37 §

Ennakonkannossa verovelvollisen on suoritettava määrä, joka vastaa sitä valtionveroa, mikä verovelvollisen olisi voimassa olevan verokannan mukaan suoritettava hänelle viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetusta tulosta ja omaisuudesta, sekä sitä kunnallis- ja kirkollisveroa ynnä kansaneläkevakuutusmaksua, jotka hänen olisi, 3 §:ssä mainittua ennakoveroäyrin hintaa ja veroäyriä menevää kansaneläkevakuutusmaksua soveltaen, suoritettava niiden kiinteistö-, liike- tai ammattitulojen taikka 36 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksua määrättäessä huomioon otettavien tulojen perusteella, jotka hänellä on sanotussa verotuksessa arvioitu kotikunnassaan olleen, sekä sellaisten henkilökohtaisten tulojen perusteella, joita hänellä sanotussa verotuksessa katsottu olleen ja joista ennakonpidätystä ei ole toimitettava.

Ennakonkannossa verovelvollisen on suoritettava määrä, joka vastaa:

1) sitä valtionveroa, joka verovelvollisen olisi voimassa olevan verokannan mukaan suoritettava hänelle viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetusta tulosta ja omaisuudesta; sekä

2) sitä kunnallis- ja kirkollisveroa sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua, jotka hänen olisi verovuoden veroäyrin hintaa ja veroäyriä menevää kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua soveltaen suoritettava:

a) niiden kiinteistö-, liike- tai ammattitulojen taikka 36 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksua määrättäessä huomioon otettavien tulojen perusteella, jotka hänellä on viimeksi toimitetussa verotuksessa arvioitu kotikunnassa olleen; ja

b) sellaisten henkilökohtaisten tulojen perusteella, joita hänellä on viimeksi toimitetussa verotuksessa katsottava olleen ja joista ei ole toimitettava ennakonpidätystä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

3.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 19 § näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

19 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettua kunnallisveroa määrättäessä käytetään siinä kunnassa, jolle vero tulee, tai, jos vero on suoritettava valtiolle, Helsingissä sovellettavaa veroäyrin hintaa. Milloin verotusta toimitettaessa lopullisen

Edellä 13 §:ssä tarkoitettua kunnallisveroa määrättäessä käytetään siinä kunnassa, jolle vero tulee, tai, jos vero on suoritettava valtiolle, Helsingissä sovellettavaa veroäyrin hintaa.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

veroäyrien hintaa ei vielä ole vahvistettu, käytetään asianomaisen vuoden ennakoveroäyrien hintaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

4.

Laki**verotuslain 78 ja 79 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 78 § ja 79 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 78 § 13 päivänä heinäkuuta 1962 annetussa laissa (374/62) ja 79 §:n 2 momentti 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1002/77), näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus***78 §**

Niin pian kuin verotuksessa määrättyjen veroäyrien yhteismäärä kunnan kohdalla on selvillä, verolautakunnan on ilmoitettava se kunnallishallitukselle. Milloin tämän määrän selville saamista ei voida verotuksen päättymistä liiaksi viivyttämättä odottaa, verolautakunnan on arvioitava määrättävien veroäyrien yhteismäärä ja ilmoitettava se kunnallishallitukselle. Niin voi verolautakunta menetellä myös silloin, kun selvitys puuttuu vain sellaisesta veroäyrien määrästä, joka ei saata sanottavasti vaikuttaa yhteismäärään.

Saatuaan verolautakunnan ilmoituksen verotuksessa määrättyjen tai määrättäviksi arvioitujen veroäyrien yhteismäärästä tai, jos ilmoituksen saavuttua varainhoitovuotta varten hyväksytään lisätalousarvio, sen hyväksymisen jälkeen kunnallishallituksen on viipymättä vahvistettava kunnan veroäyrien hinta ja ilmoitettava se verojohtajalle.

79 §

Kun veroäyrien hinta on 78 §:ssä mainituin tavoin vahvistettu, verotoimiston on määrättävä

Niin pian kuin verotuksessa määrättyjen veroäyrien yhteismäärä kunnan kohdalla on selvillä, verolautakunnan on ilmoitettava se kunnanhallitukselle. Samoin verolautakunnan on ilmoitettava kirkollisveroäyrien yhteismäärä kirkollisille viranomaisille. Jos näiden määrien selville saamista ei voida verotuksen päättymistä liiaksi viivyttämättä odottaa, verolautakunnan on arvioitava määrättävien veroäyrien yhteismäärät ja ilmoitettava ne kunnanhallitukselle ja kirkollisille viranomaisille viimeistään syyskuun 16 päivänä. Näin voi verolautakunta menetellä myös silloin, kun selvitys puuttuu vain sellaisesta veroäyrien määrästä, joka ei voi sanottavasti vaikuttaa yhteismäärään.

79 §

Verotoimiston on määrättävä kunkin verovelvollisen maksettava kunnallisvero ja kirkol-

Voimassa oleva laki

vä kunkin verovelvollisen maksettavan kunnallisveron ja kirkollisveron lopullinen suuruus kertomalla veroäyrien hinta vahvistetulla veroäyrien lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero.

Ehdotus

lisvero kertomalla veroäyrien hinta vahvistetulla veroäyrien lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero. Edellä 62 §:ssä mainituissa tapauksissa määrätään kunnallisvero Helsingin kaupungin veroäyrien hinnan mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1983.